'Ομιλία τοῦ Διδασκάλου μας κατά τήν 30/6/1976.

'Αδελφοί μου,

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Σήμερα πρέπει νά ἀντιληφθῆτε ἔντινι μέτρω τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ καί τήν Θείαν Αὐτάρκειαν.

"Ας πάρωμεν ἕνα μέρος τοῦ 'Απείρου μέσα στό ὁποῖον νομίζετε ὅτι τίποτε ἀπολύτως δέν ὑπάρχει. "Ενα πολύ μεγάλο μέρος τοῦ 'Απείρου. Κανένας Γαλαξίας. Τίποτε πού νά μαρτυρῇ τό φαινόμενο τῆς ζωῆς. ΕΙΝΑΙ τό ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ μέ τήν Θείαν Αὐτάρκειαν. 'Εκεῖ ΕΙΝΑΙ τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ καί σάν ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ μέσα στήν Θείαν Αὐτάρκειαν καί σάν ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ πάλιν μέσα στήν Θείαν Αὐτάρκειαν. Κι'ὅλα ΕΙΝΑΙ, ὅσα ποτέ ἔγιναν ἤ πρόκειται νά γίνουν.

"Ωστε ὅτι ἔχουν γίνη, γίνονται, δέν εἶναι προϊόν συμπτώσεων πού γίνονται τυχαῖα μέσα σ'ἕνα μέρος τοῦ 'Απείρου ΕΙΝΑΙ. Οὔτε ἔχουν τήν ἀνάγκην μιᾶς συμπτώσεως, ἤ κάτι νά συμβῇ. Τί εἶναι αὐτό τό κάτι πού μπορεῖ τέλος πάντων νά συμβῇ μέσα εἰς τό Χάος μέσα εἰς τό "Απειρον διά νά δημιουργήση κόσμους. "Ας μή δεχόμεθα ἀνοήτους ὑποθέσεις.

"Ωστε, ΕΙΝΑΙ, τά πάντα, ἀλλά μέσα στήν Θείαν Αὐτάρκειαν, ἀνέκφραστα, ἀνεκδήλωτα, ὅμως, ΕΙΝΑΙ. ΕΙΝΑΙ στήν ΘΕΙΑΝ Αὐτάρκειαν ὁ ΛΟΓΟΣ σάν Θεία Πανσοφία, Παντοδυναμία Παναγαθότης. ΕΙΝΑΙ μέσα στήν Θείαν Αὐτάρκειαν τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ καί πάλιν σάν Θεία Πανσοφία, Παντοδυναμία καί Παναγαθότης σέ μίαν 'Απόλυτο γαλήνην. Εἶναι καί ἡ Θεία Εὐαρέσκεια μέσον τῆς ὁποίας θά ἀρχίση ἡ "Εκφρασις.

Μεταφερόμεθα σ'ἕνα μέρος ἄλλο τοῦ 'Απείρου. 'Εκεῖ πού ἀρχίζει ἡ ζωή σάν φαινόμενον γιατί καί ἐκεῖ πού ΕΙΝΑΙ τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ΕΙΝΑΙ ἡ Ζωή, τό ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ, ΕΙΝΑΙ ἡ Ζωή ἡ Αὐτάρκεια, ΕΙΝΑΙ ἡ Ζωή καί ἡ Ζωή δέν εἶναι "Εκφρασις, ΕΙΝΑΙ. 'Αρχίζει νά ἐκφράζη τό ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ τήν Θείαν Εὐαρέσκειαν. 'Εκ τοῦ ΕΑΥΤΟΥ ΤΟΥ λαμβάνει, παίρνει, "Εκφρασις, καί πρώτη "Εκφρασις εἶναι τῆς Θείας Αὐταρκείας κάτι, πού ὀνομάζομεν τώρα Βούλησιν.

Νά εἴπωμεν ὁτιδήποτε εἶναι δυνατόν νά γνωρίσωμεν σάν δύναμιν σάν κάτι ἤ ἤ τό πᾶν εἶναι ὅλα μέρος αὐτῆς τῆς Θείας Αὐταρκείας;

'Οπωσδήποτε.

Αὐτή ἡ Βούλησις τώρα μᾶς δίδει τήν πρώτην Κίνησιν. Τί εἶναι αὐτή ἡ πρώτη κίνησις; Καί τί εἶναι τό πρῶτον πρᾶγμα πού θά κινηθῇ πλέον ἐντός τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, "Εκφρασις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ;

"Εχομεν πεῖ ὅτι εἶναι ὁ Νοῦς. "Εχομεν τήν πρώτην "Εκφρασιν, ἐδῶ θέλω καί πάλιν προσοχήν, τήν πρώτην "Εκφρασιν, ἀλλά, μέσα στήν "Εκφρασιν καί τό ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ 'Αρχή τῆς 'Εκφράσεως, καί ὅταν λέγω 'Αρχή ἐννοῶ καί τά δύο. "Αρχω καί 'Αρχίζω.

"Εχετε σκεφθῆ καμμιά φορά τί εἶναι κίνησις μέσα εἰς τό Διάστημα; ἄνευ τινός κινουμένου; Διότι δέν ὑπάρχει μέρος τοῦ Διαστήματος πού δέν ὑπάρχει ὁ κραδασμός δόνησις - κίνησις καί ἄς μήν ὑπάρχει τό φαινόμενον πού θά μᾶς μαρτυρήση αὐτήν τήν κίνησιν ἤ τόν κραδασμόν.

Καί αὐτή ἡ Κίνησις εἶναι ὁ Νοῦς, εἶναι ἡ Παντοδυναμία, εἶναι ἡ Ζωή. Εἴμεθα στόν κόσμον πού ὅλα εἶναι συνώνυμα, δέν ἔχουν χωρισθῆ ἀκόμα, εἴμεθα ἀκόμα εἰς τήν Θείαν Αὐτάρκειαν.

Τώρα, τίθεται τό ἐρώτημα. Σέ διάφορα μέρη τοῦ Διαστήματος, τοῦ 'Απείρου, τοῦ Χώρου, βλέπομεν ἀπό καιροῦ εἰς καιρόν νά δημιουργοῦνται τά λεγόμενα Νοητικά, Ψυχικά καί ὑλικά Σύμπαντα, νά ἐξαφανίζωνται καί νά ξαναδημιουργοῦνται. Σᾶς λέγω ὅτι δέν ὑπῆρξεν ποτέ ἐποχή πού δέν ἦτο ὅλα αὐτά.

Τό φαινόμενον τῆς Ζωῆς πάντοτε ἦτο, εἶναι καί θά εἶναι, γιατί πάντοτε τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ μέσα στό αἰώνιον παρόν ΕΙΝΑΙ εἰς τήν 'Απόλυτη Αὐτάρκειά ΤΟΥ καί μέσα σ'αὐτήν τήν ΑΠΟΛΥΤΗ Αὐτάρκεια, ΕΙΝΑΙ ἡ κατάστασις πού λέγομεν Θείαν Εὐαρέσκει-

...../2

αν. Ἔκφρασιν τοῦ Φαινομένου τῆς Ζωῆς.

Τώρα εἶσθε εἰς θέσιν νά ἀντιληφθῆτε τήν λεγομένην πολλαπλότηταν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, διότι ἄν αὐτό δέν ἦτο τό φαινόμενον πῶς θά βλέπαμεν τήν πολλαπλότητα τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, τήν Ἔκφρασιν τῶν Θείων Μονάδων. Ὅμως, πῶς θά ἀντιληφθῆτε τήν Πολλαπλότητα καί τό Ἕνα; Δύσκολο δέν εἶναι.

Ἄν σκεφθῆτε ὅτι μέσα στό ὑλικό σας σῶμα ὑπάρχουν χιλιάδες ἀνεξάρτητα ἀλλήλων αἱμοσφαίρια, κύτταρα, πού ἔχουν μιά δική τους τό καθένα ὑποσυνείδησιν καί διαφορετικήν τό ἕνα ἀπό τό ἄλλο τά ἄτομα τῶν σαρκῶν, τῶν ὀστῶν τῶν νεύρων τοῦ ἐγκεφάλου, τῶν ὑγρῶν, καί ὅμως ἔχομεν ἕνα σῶμα τό παχυλόν σας ὑλικό σῶμα, αὐτό πού λέγεται ἑαυτό σας καί ζῆτε μέσα σ'αὐτό τό ὑλικό σας σῶμα.

Πόσοι ἀπό τούς κοινούς ἀνθρώπους ἀντιλαμβάνονται αὐτήν τήν πολλαπλότητα ἄν τούς τήν πῆτε; ὅτι μέσα στό ὑλικόν τους σῶμα ὑπάρχουν χιλιάδες μορφαί ζωῆς ἀνεξάρτητες ἀλλήλων;

Ὥστε τήν πολλαπλότηταν μέσα εἰς τό ἕνα μπορῆτε νά τήν γνωρίσετε ἀκόμη καί μέσα στό παχυλόν σας ὑλικόν σῶμα.

Τώρα ὅμως ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος γίνεται ἕνας ἐρευνητής τῆς ἀληθείας, Διδάσκαλος, ὁ ὁποῖος πλέον μπορεῖ νά ἐνοαισθάνεται μέ ὅλα αὐτά τά ἄτομα καί κύτταρα ἐντός τοῦ ὑλικοῦ του σώματος νά τόν ἀντιλαμβάνωνται, νά γνωρίζη τήν δικήν των ὑποσυνείδησιν, νά ζῆ δηλαδή ἐνσυνειδήτως ἐντός τοῦ ὑλικοῦ του σώματος νά εἶναι ὁ Κύριος ὡς θά λέγαμε τοῦ αἰσθησιακοῦ αἰθέρος ἐντός τοῦ ὑλικοῦ του σώματος, κύριος τοῦ οἴκου του. Θά εἶχαν μεγάλην ἀγαλλίασιν τά ἄτομα αὐτά μέσα στό ὑλικόν του σῶμα, νά γνωρίζουν τόν Κύριον των καί νά τά γνωρίζη καί αὐτός.

Ἐγώ σᾶς λέγω στόν Μακρόκοσμον αὐτό συμβαίνει. Ἄν ἔχωμεν τά λεγόμενα Νοητά καί Νοητικά ἄτομα τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, τούς Ἀρχαγγέλους, τούς διαφόρους Ἀγγέλους, τές διαφόρες προεκτάσεις αὐτῶν, νά ἐκτελοῦν τό Θέλημά ΤΟΥ πιστά, νά ἐκτελοῦν τήν Θείαν Πανσοφίαν, Παντοδυναμίαν καί Παναγαθότηταν εἰς τό ἀκέραιον, πιστά, ἔχομεν ὁ τι αὐτήν τήν Θείαν ἀγαλλίασιν.

Ἄς κυτάξωμεν γύρω μας. Δέν εἴχαμεν πεῖ σ'ἕνα μάθημα ὅτι θά δοῦμεν τήν Θείαν Πανσοφίαν, Παντοδυναμίαν καί Παναγαθότηταν ἴδιαν πάντοτε εἰς τό μέγιστον καί εἰς τό ἐλάχιστον καί τήν εἴχαμεν πεῖ αὐτήν Ἀγιοπνευματικήν συνείδησιν, Παγκόσμια ἤ Περισυμπαντικήν συνείδησιν. Καί δέν εἴχαμεν μιλήσει γιά τήν αὐτοεπιγνωσιακήν Λογοϊκήν θά ἔλεγα Κατάστασιν μέσα εἰς τά Σύμπαντα, μέσα στό αἰώνιον παρόν;

Ὁ ἄνθρωπος, μόνον τώρα εἶναι ἐξαίρεσις καί εἰσέλθη μέσα στόν κόσμον τῆς χωριστικότητος. Ἀλλά ὁ τῶν Ἐθνῶν Ἀπόστολος ὁμιλεῖ γιά μιάν κατάστασιν πέραν τοῦ θανάτου. "Τελευταῖος ἐχθρός λέγει εἶναι νά νικηθῆ ὁ θάνατος ἵνα ὦσι τά πάντα ἐν πᾶσι". Καί τότε θά ἀντιληφθῆτε τήν λεγομένην Θείαν Αὐτάρκειαν καί Εὐαρέσκειαν. Αὐτάρκειαν ὅτι ἦσαν ὅλα ΕΙΝΑΙ. Τήν Θείαν Εὐαρέσκειαν ὅταν ὅλα ΕΙΝΑΙ καί ὑπάρχουν. Εἰς τήν Θείαν Εὐαρέσκειαν μεταφερόμεθα εἰς τόν κόσμον τῶν ὑπάρξεων.

Τώρα θά ἐπιστρέψωμεν εἰς τά μαθήματά μας τά συνηθισμένα, ἐντός τοῦ ὑλικοῦ μας σώματος. Ἔχομεν τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ παχυλοῦ μας ὑλικοῦ σώματος. Ἴσως θά εἶναι ἡ πρώτη φορά πού θά ἀκούσετε ὅτι, τό διπλοῦν αἰθερικόν σῶμα, ἀποτελεῖται ἀπό μυριάδες ἄτομα ὅπως καί τό παχυλόν ὑλικόν σῶμα ἀπό μυριάδες ἄτομα ὕλης. Τώρα θά ἔλεγα αἰθερικῆς ζωϊκότητος. Πολλοί ἀπό σᾶς ἄν κυτάξουν εἰς τόν Οὐρανόν ἕνα καθαρόν Οὐρανόν κάπως ἀφηρημένα γιά λίγη ὥραν θά δοῦν μυριάδες φωτεινά σημεῖα νά κινοῦνται μέ μεγάλη ταχύτητα. Ἀπό αὐτά ἀποτελεῖται τό διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ αἰθερικοῦ σας σώματος. Πολλές σχολές τά ὀνομάζουν πράνα καί πολλές σχολές δίδουν ἄλλες ὀνομασίες, ἐμεῖς τά λέμε ζωϊκότητα - αἰθερικότητα.

Ὅπως κάποιος Νόμος - Λίτζα κρατῆ ὅλα τά ἄτομα ὕλης μέσα σέ ἕνα σύνολον τά ὁποῖα ὑπακούουν στήν μορφή καί στήν Ἰδέα Ἄνθρωπο καί μᾶς δίδει τόν ἄνθρωπον μέ τά διαφορά του ὄργανα, ἔτσι καί ἕνας ἄλλος Νόμος, ὄχι τώρα ὁ Νόμος τῆς συνοχῆς, ἀλλά, ἕνας ἄλλος Νόμος, μᾶς κρατεῖ αὐτήν τήν αἰθερικήν ζωϊκότητα, τήν παίρνει ἀπό τόν Πλανήτην γύρω ἀπό τήν ἀτμόσφαιραν καί ἀπό τόν Ἥλιον καί ἀπό τό Διάστημα. Τήν

..../3

παίρνει ἀπ'εὐθείας ἤ καί μέσον τῶν τροφῶν πού διασπᾶ μέσα στόν ὑλικόν ὀργανισμόν. Ἀργότερα θά μελετήσωμεν τά φαινόμενα αὐτά. Τώρα δεχόμεθα ὅτι μέσα στό παχυλόν ὑλικόν σῶμα καί γύρω ἀπό τό ὑλικό σῶμα ὑπάρχει τό διπλοῦν αἰθερικό τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος καί εἴχαμεν πεῖ ὅτι τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τό Ψυχικό καί μέ τό Νοητικό σῶμα μέ τά ἀνάλογα διπλά αἰθερικά των.

Τώρα, Νόμοι οἱ ὁποῖοι ὑπάρχουν μέσα εἰς τήν Ἰδέαν ἄνθρωπον εἰς τόν Οὐράνιον ἄνθρωπον πού κρατοῦν τό ὑλικό σῶμα, κρατοῦν καί τό διπλοῦν αἰθερικό.

Ἔχομεν τόν Νόμον τῆς ὕλης τές δονήσεις τούς κραδασμούς. Ὑπάρχει μιά διαφορά, ἄλλο κίνησις, ἄλλο δόνησις καί ἄλλο κραδασμός. Λόγου χάριν. Ὁλόκληρο τό παχυλό ὑλικό σῶμα κραδαίνεται. Οἱ κραδασμοί αὐτοί ὅμως τῶν ἀτόμων περιορίζονται μέσα εἰς τά ἄτομα δέν εἶναι κίνησις. Τό αἷμα κινῆται ὅμως μέσα εἰς τές φλέβες. Ὅταν εἰσπνέωμεν ὁ ἀέρας εἰσέρχεται ἤ ἐξέρχεται, βλέπομεν καί πάλιν κίνησιν. Δέν ἔχομεν ἐδῶ μόνο δόνησιν καί κραδασμόν παρ'ὅλον πού θά δῆτε ὅτι καί αὐτός ὑπάρχει.

Τώρα εἰς τό διπλοῦν αἰθερικό, τί ὑπάρχει, Κίνησις, δόνησις, κραδασμός; Ὅλον τό διπλοῦν αἰθερικό κραδαίνεται ὁπωσδήποτε καί δόνησις καί αὐτό θά τό μελετήσωμεν. Ὑπάρχει καί μιά κίνησις πού ὑπακούει σέ ὡρισμένους Νόμους, καί εἶναι ἡ περιστροφή τῶν διαφόρων ὡς θά λέγαμε Ψυχονοητικῶν κέντρων. Εἰς τά δικά μας γυμνάσματα πλέον, ἡμεῖς ἀρχίζομεν μέσον τοῦ λεγομένου Κινητικοῦ αἰθέρος νά περιστρέφωμεν αὐτούς τούς δίσκους κατά βούλησιν, καί μέσον τοῦ αἰσθησιακοῦ αἰθέρος νά γνωρίζωμεν τήν κίνησιν τῶν δίσκων νά ἐλαττώνωμεν τήν ταχύτηταν ἤ νά αὐξάνωμεν τήν ταχύτηταν τῆς περιστροφῆς αὐτῶν τῶν δίσκων μέ ἀπώτερον σκοπόν νά προεκτείνωμεν μέσον τοῦ λεγομένου μετά Ἀποτυπωτικοῦ αἰθέρος, μάζαν ζωϊκότητος - αἰθερικότητος καί τόν σχηματισμόν, δημιουργίαν στοιχειακῶν ἔξω ἀπό τό ὑλικό σῶμα "- αὐτό τό λέγομεν δημιουργίαν ἤ προέκτασιν στοιχειακῶν. Αὐτό εἶναι κίνησις, ἀνακαλύπτομεν μίαν νέαν κατάστασιν.

Καί ἐνῶ ὡς τώρα γνωρίζαμεν νά μεταχειριζώμεθα τόν λεγόμενον Κινητικόν Αἰθέρα τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ ὑλικοῦ μας σώματος, τώρα μετακινοῦμεν μόνον τό παχυλόν μας ὑλικό σῶμα, διότι διά τοῦ κινητικοῦ αἰθέρος κινεῖται τό παχυλό ὑλικό σῶμα καί φίνονται ὅλες οἱ λειτουργίες μέσα στό παχυλό ὑλικό σῶμα, ἐνῶ μέ δυσκολίαν μποροῦμεν νά μετακινοῦμεν τό ὑλικό σῶμα καί σέ πολύ μικρήν ἀπόστασιν ἔστω καί ἄν ἕνας ἄνθρωπος εἶναι δρομεύς, ἐντούτοις βλέπομεν ὅτι, μποροῦμεν νά μετακινοῦμεν μάζα ζωϊκότητος - αἰθερικότητος ἀφοῦ τήν μετασχηματίσωμεν σέ οἱανδήποτε μορφήν ἐπιθυμοῦμεν μέ ἱλιγγιώδη ταχύτητα, ταχύτερα καί τοῦ φωτός σέ μεγάλες ἀποστάσεις χωρίς νά ἐλαττώνεται ἡ δύναμις τῆς δημιουργικότητος πού περικλείει, δηλαδή, τοῦ Δημιουργικοῦ αἰθέρος πού περικλείει ἡ μᾶζα αὐτή.

Ἡμεῖς δέν θά ἐμπλουτίσωμεν τήν μάζαν αὐτή μέ δημιουργικόν αἰθέρα. Ἐμεῖς ἁπλῶς θά προεκτείνωμεν, κι'αὐτό εἶναι ἔργον εἰδωλοπλαστικῆς, μάζα ἀπό τό διπλοῦν αἰθερικό. Θά ἐργασθῶμεν θά ἔλεγα μέσον τοῦ Κινητικοῦ καί αἰσθησιακοῦ αἰθέρος. Ὅμως θά ἐκπλαγοῦμεν ἄν ἴδωμεν ὅτι ἡ κίνησις εἶναι πολύ διαφορετική πλέον, διότι πρόκειται περί κινήσεως. Ὅταν εἰσέλθωμεν ὅμως εἰς τήν μάζαν αὐτήν καί ἀσφαλῶς τόσον ὁ ἀόρατος βοηθός ἐρευνητής τῆς ἀληθείας ἤ ὁ Ψυχοθεραπευτής θά εἰσέρχεται μέσα εἰς τά στοιχειακά τά ὁποῖα θά προεκτείνη καί προτοῦ τά προεκτείνη ἀκόμα, ἤ καί στήν ἀπόστασιν πού τά ἔχει προεκτείνει θά προσέξη καί τούς κραδασμούς των καί τές δονήσεις των πού θά τοῦ δίδουν τόν χαρακτήρα τους καί τόν τρόπον ζωῆς των, διότι, ἡ δόνησις καί ὁ κραδασμός μᾶς δίδουν φαινόμενα ζωῆς. Ἴσως νά εἶναι ἡ πρώτη φορά πού ἀκούεται αὐτήν τήν λεπτομέρειαν.

Ἀρχίζομεν εἰσπνοές βαθειές ἀλλά ἄνετες χωρίς νά σᾶς κουράζουν. Εἰσερχόμεθα μέσα εἰς τό στῆθος. Αἰσθησιακό αἰθέρα μέσα εἰς ὁλόκληρο τό στῆθος, ἀπό τόν θυροειδή, ὑπεράνω τῶν ὤμων, ἐφάπτεται τῶν βραχιόνων τῶν πλευρῶν μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ. Βλέπομεν μέσα στό στῆθος αὐτήν τήν στιγμήν ἕνα φῶς ὁλόλευκο σιτέφι, ἄν εἶναι δυνατό νά τό δῆτε αὐτό, σάν ὑγρό σιτέφι πού πέφτει τό φῶς ἀπάνω του καί ἀλλάζει χρώματα σάν ἐπιφάνεια σιτεφιοῦ. Ἕνας δίσκος ἀπό φωτεινό ὑγρό σιτέφι. Βλέπετε ἐπάνω εἰς τόν δίσκον ὅπως κινοῦνται οἱ δεῖκτες τοῦ ὡρολογίου νά κινοῦνται μυριάδες ἄτομα μέ ἱλιγγιώδη ταχύτητα, πάνω στήν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ τοῦ δίσκου καί μέσα στόν δίσκον, στήν

...../4

ἐπιφάνειαν αὐτοῦ τοῦ δίσκου καί μέσα στόν δίσκον, στήν ἐπιφάνειαν ἀκόμα πιό γρήγορα πού μέ δυσκολίαν τά βλέπετε καί τά αἰσθάνεσθε νά κινοῦνται. Δέν εἶναι δύσκολον διότι ἤδη κινοῦνται, φθάνει νά προσηλωθῆτε καί νά συλλάβετε αὐτό τό γεγονός.

Εἴσαστε τώρα σ'ἕνα σημεῖον τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ πρός τό Ψυχικό σῶμα, σάν ὑγρό σιτέφι, ἕνας δίσκος σάν ἀπό ὑγρό σιτέφι πού κινοῦνται μυριάδες μικρά μικρά ἄτομα ἀπό τά ὁποῖα ἀποτελεῖται αὐτός ὁ δίσκος μέ ἰλιγγιώδη ταχύτητα.

Προσέχετε, πρός τό κέντρον δέν εἶναι ἡ ἴδια ταχύτης μέ ἐκείνην τῶν ἀτόμων πού εἶναι πρός τήν περιφέρειαν τοῦ δίσκου.

Τώρα μ'αὐτήν τήν ἰλιγγιώδη ταχύτητα πού κινοῦνται βλέπετε ὁλόκληρον τόν δίσκον νά πάλλεται, μᾶς δίδει ἕνα παλμό ζωῆς, μᾶς δίδει ἕνα κραδασμό ζωῆς.

Παράλληλα μέ τήν κίνησιν αὐτήν τήν ἰλιγγιώδη, νοιώθετε ὅτι σάν νά εἰσπνέη τήν ζωήν ὁ δίσκος αὐτός μέσα στό στῆθος σας. Ἄλλο ἡ κίνησις αὐτή πού βλέπετε ἄλλο αὐτός ὁ παλμός τῆς ζωῆς πού εἶναι ἡ δόνησις ὁ κραδασμός. Τώρα βλέπετε ἕνα ἀπό τά ἔργα τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ μέσα εἰς τό σῶμα σας.

Ὅταν κάμετε ἕνα διαλογισμόν αὐτήν τήν στιγμήν, ἀπό κάποιο σημεῖον αὐτοῦ τοῦ δίσκου ἀποσπᾶται μιά μικρή μάζα ὄχι πιό μεγάλη ἀπό μπάλα τένις, ἀποσπᾶται, καί μετά ἀρχίζει νά μορφοποιεῖται, μαζεύει ἀπό τήν ἀτμόσφαιραν ζωϊκότητα - αἰθερικότητα καί παίρνει τό φυσικό μέγεθος, γεννᾶται ἕνα στοιχειακό.

Ποῦ εὑρίσκεσθε τώρα, σέ ποιό μέρος εὑρίσκεσθε, τώρα τοῦ ὑλικοῦ σας σώματος. Κατ'ἀρχήν εἴσθε μέσα στό στῆθος, ἀλλά στήν πραγματικότητα ἔχετε εἰσέλθη στήν τετάρτην διάστασιν.

Ἄρκεῖ.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".